

BÉKEHARANG

A PÜSPÖKI METODISTA EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

OLVASÓINKHOZ.

Jönnek honfitársaink haza messze idegenből orosz fogságból, öröm tölti el szívüket, hogy ismét megláthatják övéiket, hogy a család és köztük megszakadt kapocs újra helyreáll. Így jön meg fogságából a mi Békeharangunk is, amely majd kétesztendei távollét után ismét beköszönt, hogy céljának megfelelően összekapcsoljon bennünket, hogy tekintetünket egy cél felé irányítsa, amely cél mellett minden más cél el kell, hogy törpüljön a lelki cél elnyerése, egyesülés a mi Urunkkal örömben és bánatban. Lapunk eddig Bácskában jelent meg, minthogy pedig Bácskát előbbi ellenségeink hazánk testéből kiszakították, Békeharangunk sem juthatott át hozzánk, Szükségesnek mutatkozott tehát, hogy azt itt is megindítsuk és ezzel újból kapcsolatot létesítsünk egyházunk és az egyház vidéki tagjai közt. Hogy azokhoz, akik a hívő közösséget nélkülözik, bétérjünk, ha kell sebezünk, ha kell hegesszünk, de mindenkoron a krisztusi szeretet által vezérelve. Kérjük szíves olvasóinkat, fogadják ismét az előbbi szeretettel lapunkat és ne feledkezzenek meg imáikban sem könyörögni, hogy az Úr kísérelje áldásaival munkánkat, hogy lapunk által is munkálkodhassunk hazánk felszabadítása érdekében. Mert szolgaságban sinylődik a magyarság testileg és lelkileg és mi ezen rabság ellen küzdünk nem földi fegyverekkel és vérontással, hanem az Úr Szent-Szellemének erejével, hogy az Úr Jézus tegye a mi lelkünket szabaddá, mert akit Ő szabadá tesz, teljesen szabad az. Az Ő nevében indítjuk meg újból lapunkat, hirdesse ez is az Ő dicsőségét. — E lap f. év végéig Újvidéken is megjelenik és így jelen számok parallel számoknak tekintendők.

♦♦♦♦

Fogolymenet.

Az esti homályban ahogy elmerengek és elmélkedem az én nagy Mesterem és Uram nagy kegyelméről, fülemet láncosörgés üti meg. — Rabláncok csörgését halom és egy kép tárul szemeim elé:

Széles úton megszámlálhatatlan ember-tömeg halad, kábultan támolyognak, nem tudják hová mennek, sőt még azt sem tudják, hogy láncot hordanak, pedig láncuk ugyancsak csörömpöl. A menet tagjai egymásnál keresik az örömeiket és nem látják, hogyha folytatják útjukat tovább, a messze távolban rémesen fellobogó lángok martalékai lesznek. — Az út sivár és kietlen, mintha mindent a halál lehelete érintett volna és az utasok szórakoznak, hogy ne lássák annak sívárságát és különösen, hogy ne érjenek reá gondolkozni, hol a végállomás. Szórakozásuk nagyon különböző. Bor, cigány, kártya, ledér nők, tánc. És mindegyiknek az arcán ott ül a vágyakozás a béke után, keresik a boldogságot és nem találják. Azt gondólják, ha a testnek minden megvan, boldogok. De tapasztalják, hogy a kielégített testi vágyak csak még boldogtalanabbá teszik őket, mert újabb csalódást hoznak számukra. És szűkebbre veszi rabláncukat.

A menet élén vigyorgó képű, nagyerejű torzalak halad. Belát mindegyik utas szívébe és amint észreveszi, hogy valamelyik elkívánczik ebből a társaságból, fokozza annak testi vágyait, hogy az élvezetek mámorával altassa el szíve vágyait. Nézz csak szét kedves olvasóm, nem jársz-e még te is közöttük, mert minden ember köztük jár valamikor, amíg meg nem találja a kényelmetlen, de boldogsághoz vezető utat. A széles út neve világ, a nagyerejű vezető pedig a világ fejedelme. — Ugy-e közöttük jársz még és ott él az olthatatlan vágy a te szívedben a boldogság után? és elkeseredésedben felteszed

a kérdést: „Mért is születtem, ha boldog nem lehetek?”

A menethen nagy a láрма és a látzóságos jókedv, de a lármát tulharsogja egy erős, de szeretetteljes csengő hang, mely így szól hozzád: „Jóji hozzám, ki megfirtadtál és nem bírod terbedet, én nyugalmat adok neked.” Keresd a hangot, honnan jön? Fordulj meg és meglátod. A menet háta megett, melyben te is haladsz, ragyogó pompában díszít hegy emelkedik, annak tetején ragyogó fehér köntösből mint egy megölt Bárány. Tőle jön a hívó szózat. Nem érzed, mint örül szíved e hangra. Ő, a tiszta, hív magához téged, a tisztátalant, hogy megmossa az Ő kiontott véreben. Nincs egy sem, ki az Ő hívó szavát ne hallaná és mégis mily kevesen fordulnak meg. Nem érzed az Ő hátátalan szeretetét, nem látod, hogy kiárt karokkal vár rád, hogy keblére öleljen és vigyen egy darabig, míg megszokod a keskeny ösvényt?

Még kétfelkédél? Ne csak nézz hátra, hanem fordulj meg teljesen! Ugy-e nem engednek? Nem engednek azok, akikkel együtt mentél. Ugy-e köztük vannak a te legközelebb álló rokonaid, barátaid, akik mind a hatalmas vezetőt szolgálják? Nem engednek, mert sokan akarnak lenni, hogy félelem ne fogja el őket. És nehéz annak szolgálatából szabadulni, aki a láncot rád tette. Nem is akarsz szabadulni, mert nincs hozzá erőd. A Bárány pedig könnyesszemekkel néz rád, hogy hiba ontoíta vétét érted. De látod a te jó ismeretsödét? Ő megfordult, de nem tud menni. Félelem vesz rajta erőt, mert érzi, hogy ereje kevés. „Segíts Uram!” rebeg a halkán. „Ne félj, csak higyi, hangzik az Úr szava.” A közelben egy keskeny ajtó tűnik fel. Felé közeleg az ifjú. — Látod, már átjutott a szoros kapun. Csörömpölve, hullnak le láncai. Kies erdei ösvényen halad az út felé, jobbról-balról terebélyes fák és pompás virágok. Madárdal hangzik mindenfelé a Bárány dícsőítésére. Kevesen járnak az úton, de a Bárányból áradó szeretet köli össze mindnyáját. Hisz mind egy pászor bárányai, mindnek egyforma tiszta fehér köntöse van, tisztára mosva a Bárány kiontott véreben. A közös ima ereje fegyverük a küzdelemben, mert míg a hegytetőre elfutnak, sokszor eljön

az otthagyt gazda, hogy visszavigye őket a széles útra és rájuk rakja lehullott rabláncokat. És amint haladunk mind magasabbra a hegyi ösvényen, mind jobban halom a Bárány szavát, aki hív: „Jerek, én Atyám áldottal, örököljétek az országot, mely számotokra készített a világ teremtése óta.

A kép szétfoszlik szemeim elől. Nem maradt meg a valóságban más, csak két könnyesepp, melyet a szeretet és háláért az én Uram iránt csalt ki szemeimből. Az egyik a fájdalom könnyeseppje, hogy oly sok a rab és oly kevés a szabad, a másik az öröme, hogy az én Uram, Jézusom engem a szabadok közé segített. Vajna feletted is örömkönyt írhatnak.

A.

A tiszta szív.

Jézus azt mondja, hogy boldogok azok, akiknek szívök tiszta. Mind kijelentés ez! Érdemes feletle gondolkodni. Ki ne akarna boldog lenni? Jegyezzük meg, hogy e szavakat Jézus mondta. Tehát ő, aki soha nem tévedt. Ő, akin még ellenségei sem találtak kifogásolni valót. Ő, akinek szava élet és igazság volt. Így nemcsak valami elérhetetlen cél gyantát áll előttünk a szívnek tisztasága, hanem mint egy elengedhetlen feltétel, amely szükséges boldogságunkhoz. Nem lehetünk boldogok, amíg szívünk nem tiszta. Ugyenformán hamarosan megfejettük azt a tálányt, hogy miért, oly sok ember boldogtalan. Egyszerűen azért, mert nem törekszenek tisztasívívségre. Igen, bírók, tekintély, rang, világi pompa, mind kívánatos dolgok és ezek után törekszenek az emberek általában. És e töretetésben elfelejtkeznek Jézus szavairól, amelyek kétségtelenül megállapítják, hogy mindezek a dolgok, bármennyire kedvesek is legyenek, az embert boldoggá nem tehetik. Boldog ember csak a tisztaszívű lehet.

És mimódon jutunk tiszta szívhez? Jézus magához szólítja a boldogtalan és megterhelt embereket. Jehát hozzá forduljunk szívünk megtisztulását is. Aki énhozzám jön, azt én semmiképen ki nem vetem, mondja Jézus. Vagyis, másszóval, bárki is éntüzzám jön, azt én befogadom és nálam

senki sem fog osalódni. Ezért bátran forduljunk őhozzá és őszintén tárjuk elé kívánságunkat.

Jézus közelsége kizárja a bűnözést. Ahol az ő akarata érvényesülhet, ott az Isten országa alapja meg van vetve. Erről már könnyen megismérhetjük állapotunkat, ha kedvünket találjuk a bűnözésben, vagyis a rossznak cselekvésében, akkor Jézustól még távol vagyunk. Jézus nagyon szereti a bűnös embereket, de éppen úgy megveti a bűnt is. Nem lehet az ő társaságában vétkezni. Világos tehát, hogy az első lépés, amely a boldogság felé vezet az, hogy megkérjük Jézust őszinte fohászokban, hogy segítsen meg bennünket a bűn elleni harcban. Mert, hogy a bűnnel valóságos harcot kell vívni, azt minden őszinte ember már régen belátta. A gonosz nap-nap után kísért bennünket és mi önmagunkban nem is tudunk ellenállani. Ezért kell Jézushoz fordulnunk és őt megkérnünk, hogy minket győzelemre segítsen.

Már most lássuk, hogy hol található fel bennünk a gonoszság fészke. A szentírás mondja, hogy a szívből jön elő minden gonoszság. És ezek fertőztetik meg az embert. Ebből már most megértjük, hogy miért van oly nagy szükségünk szívünk tisztaságára. Hiába erőlködünk, küzdenünk, harcolnánk a bűn ellen, ha szívünk még meg nem tisztult, úgy onnan mindig újra, meg újra származnak gonosz gondolatok és szennyes bűnök, amelyek nyugalomunkat elrabolják és boldogságunkat tönkreteszik. Tehát első és főgondunk a szívünkre irányuljon. Ezt adjuk át Jézusnak, hogy az ő kiontott drága vérével mossa tisztára. Jézus azért halt meg érettünk a keresztfán, hogy szívünket megtisztítsa, amire mi magunkban képtelenek vagyunk. „Itt a szívem, neked adom Uram, úgy ahogy adhatom. Szent sebeidben üdvét látja, vigaszt és nyugalomát találja hívó szívem!”

J. J.

EGYHÁZI HÍREK.

Budapesti német gyülekezetünk f. hó 3-án ünnepelte áldásdús aratási és szüreti hálaadó ünnepét. Az összehordott terményhálaadó majd négyeszerese volt a tavalyinak.

Már a reggeli isteni tiszteleten sem jutott

minden hallgatónak ülőhely. A fő isteni tisztelet délután 5 órakor volt megtartva a szívességből átengedett Rákóczi-úti „Luther Udvar” templomában. Körülbelül 300 személy hallgatta Funk Márton superintendens elmélkedéseit a 103. zsoltár első és a Korintusiakhoz írt második levél 9. fejezet 15. verseiről. A gyülekezet orgonával kísért éneke felemelte szíveinket, az énekkar által énekelt „O grosser Gott, wie herrlich ist dein Werk” és „Am Kreuze meines Heilands da ist mein sichrer Stand” énekek pedig élénkebbé tették a hallott igék feletti elmélkedést. Az este 7 órakor megtartott bizonyosságtevő összejevületen hirdelve lett az Úr tapasztalt kegyelme. És különös hálával emlékeztek meg lelkek, akik még röviddel ezelőtt Isten és evangélium nélkül éltek, mily boldogságot találtak a hitben és mily áldásdusan hatott ez családjaira. Ez az egyedüli útja egy nép boldogulásának, mert „Vallásosság megtartja a népet, de a bűn tönkreteszi.”

Dr. Szalós magyar prédikátorunknak sok úttörő munkája akad. Küzdenie kell tévedésekkel és isteni dolgokban való tudatlanságokkal, közömbösséggel és minden vallási dolgok iránt való gyűlölettel, melyet részben üres külsőségben álló isteni tiszteletek, gépies vallásosság, részben társadalmi és politikai jelszavak idéztek elő. És mégis győz az evangélium. Az angyalföldi munkásnegyedben is felébredt a vágy Krisztus után tudakozódni. Szintúgy Budapesten is érdeklődő hallgatókat talál a keresztről szóló ige.

Baranya és Szabolcs megyébe is kaptunk sürgős meghívást és megkezdtük evangélizáló munkánkat. Míg Baranya megyébe az ige hirdetéssel Schmidt János testvérünket bíztuk meg, Szabolcs megyében a tót munkára egyáltalán nincs külön emberünk. Havonta egyszer rándulunk ki Budapestről Nyíregyházára és a magyar, illetve német prédikáció tót nyelvre lesz fordítva.

Körülbelül 5 hónap óta anyaegyházunk jóvoltából olyan helyzetben vagyunk, hogy a szükségét szenvedő lakosságnak szeretet-adományokat oszthatunk ki; mennyiséget tekintve több, mint 8.000.000 korona értékű adomány került kiosztásra. Az elmúlt hónapban körülbelül 1000 gyermeket ruházhattunk

fel felöltövel. A szülők örömkönnyei és a gyermekek örömtől sugárzó arca volt a köszönet. Hálájukat fejezték ki úgy a kormány, mint a városi tanács. Felekezeti különbségtől eltekintve, csak a szükségét tartottuk szemelőtt. Legbensőbb hálánkat nyilvánítjuk az amerikai, dániai és schweizi testvéreknek áldozatkész testvéri szeretetükért. Micsoda áldást is rejt magában egy ilyen az egész világot átölelő eleven hívő kapcsolat, mint amilyen a püspöki metodista egyház. — Itt örülnek az örülőkkel és sírnak a sírókkal.

Szeretett püspökünk, dr. I. L. Nuelsen szeptember havában Amerikába utazott, hogy a középeurópai inséget szenvedő gyermekek részére gyűjtést rendezzen. Tervbe van véve különböző gyermekotthonok létesítése árva és rosszul táplált gyermekek részére. Az amerikai német metodisták e célra 300.000 dollárt (30.000.000 márká) szándékoznak gyűjteni. Ausztria és Németország kormánya ezen tervnél nagyban van érdekelve.

Augusztus havában Funk superintendensünk Schweiz-ban tartózkodott, hogy a politikai helyzet folytán az egyházban beálló változást is megbeszélje. Az 1911. évben meghatározott Osztrák-Magyar missziói konferencia az egyházi nagygyűlésen Des Moinesben fel. lett oldva és helyébe a magyar misszió, osztrák missziói konferencia és jugoszláviai missziói konferencia léptek. De míg az előbbi területek a mi szeretett püspökünk, dr. Nuelsen vezetése alatt maradtak, Jugoszlávia a Párisban székelő Blake püspök vezetésére van bízva.

Áldásos lefolyása volt Helsingforsban a finn metodista konferenciának, amelyen Bast püspök elnökölt Kopenhágából. Oroszországból 7 prédikátor volt jelen.

A Franciaországi vesleyi methodisták június 29—július 2-ig tartották konferenciájukat Lasalle-ban. 68 kápolnáról és 53 igehirdetőhelyről tesznek jelzést.

A metodista egyház ausztráliai synodusa határozatot hozott, mely a presbiterii és kongregaciona-listák egyesítését célozza.

A „Federal Council of Churches of Christ“-en, amely augusztus 9—11-ig Genfben ülésezett és amely ülésen 17 ország volt képviselve, magyarok is voltak képviselve és

pedig az evangélikus egyházból: Raffay Sándor püspök, Pelényi lelkész; a református egyházból dr. Szabó Aladár, a metodista egyházból Funk Márton superintendens.

A kaposzsekesői magyar és német munkával Schmidt János testvér bízott meg, aki munkáját már meg is kezdette. Kísérje az Úr áldása.

Methodizmus és a szentföldi mozgalom.

A „Püspöki Metodista Egyház“ Rochester székhellyel missziói munkát fejt ki a zsidók között. — Palesztina felszabadulása óta a zsidók ezrei hazatérésre gondolnak és tekintetüket Jeruzsálem felé irányítva, Palesztinát, mint hazájukat, ismét meg akarják alapítani.

A Rochesteri misszióknak Silvester Ábrahám lelkész a felügyelője és bibliák, újtestamentumok és keresztyéni iratok terjesztése céljából gyűjtés útján 1.000.000 koronás alapot akar létesíteni, hogy a hazatérő zsidókkal az evangéliumot közölje a fentemlített iratok kiosztása által.

A fenti alapösszeg elérése céljából a zsidómisszió barátaihoz fordul és adakozásra kéri fel őket. A fenti misszió minden összeget írásbelileg nyugtáz és megküldi a „The Jewish Christian Herald“ angol havi folyóiratot.

Reméljük, hogy a mi körünkben is sokan fognak akadni, akik a zsidómissziót, mely hazánkban annyira szükséges, támogatni fogják.

Békeharang

Megjelenik minden hó 1-én és 15-én.

Előfizetési díj egész évre 25.— K.
Félévre 13.— K.

(Portó külön.)

Egyes szám 1 korona.

— Tíz példányt portómentesen küldünk.

A szerkesztésért felelős:

Dr. Szalós Artúr Budapest, VI., Felsőerdősor-utca 5. I.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház“ k. f. Szöv.

„Magvető“ könyvnyomda Budapest, VII., Hársfa-n. 88.
Telefon: J. 119—83. sz.